

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՈՒՅ ԴԻՊԹ

Ճանաչելի երևութներ :

Քրիստոս անուշիկ անգղիացի մը , որ Անգղիային համարումով քաղաքը կը բնակէր Լոնտրայի մօտ , մասնաւոր սէր մը ունի ճանաչողներու վրայ , ու տարիներով ետեւէ ետեւ է անոնց բնաւորութիւնները գիտելու հասկընայու : Մօտերս բան մըն ալ գիտեր է որ եթէ ստոյգ է՝ կրնայ ըսուիլ թէ աշխատանքը պարսպ չէ ելած : Թէ որ ճանաչողի ձագ մը առնես կ'ըսէ բոյնէն՝ քանի որ գեռ փետուրները չեն բուսած , ու աղէկ երգող գեղձանիկի հետ մեծցրնես , ճանաչողը ոչ միայն իր վարպետին պէս աղէկ երգէլ կը սորվի , հապա շատ անգամ անկէ ալ վեր կ'անցնի : — Աղէկ որ միայն աս բանս չէ կրթութեան օգուտը մարդու հասկըցընող օրինակ :

Ճակիւնաւի կոտորածի պատճառ :

ԿԱԿԱՅԱՅԵՆ արևմտեան կողմը Ճակիւնաւի կամ փութի անուշիկ քաղաք մը կայ՝ որ մէջի կռատունը բոլոր ճակիւնաւի կռատուններուն գլխաւորը սեպուելով , տարուէ տարի անհամար ուխտաւորներ կ'երթան հոն . ու երբոր մեծ հանգէսին օրը կուգայ ու Ճակիւնաւի կռուքը թափօրով կ'անցընեն , թանձրամիտ կռամոլներ կը գտնուին որ ան կռուքին ահագին կռուքին անիւներուն տակը կընետուին ու կը ջախջախին : Անգղիացիք ան կողմերուն տիրած ատենէն 'ի վեր' աս կռատանը համար ամէն տարի 6000 լիբէ սլէրլին տուրք կուտան եղեր , որ ըսել է 150,000 Ֆուանդ : Վերջապէս ճակիւնաւի ընկերութիւնը անցած տարի գեկտեմբերի 18ին ժողովքով որոշեց որ ան նախաւ տակն տուրքը ասկէ ետքը չորրորդի կռատանը , որովքիստոնէութիւնը նոր յաղթութիւն մըն ալ ըրած կ'ըլլայ կռատաշատութեան վրայ :

Պոլիսի ագահութիւն :

ՄՕՏԵՐՍ ագահ մարդու մը պզտի տղան կը մեռնի : Սովորութիւն է որ Եւրոպացիք մեռելները սնտուկով կը թաղեն . աս մարդուն ձեռքը առաջ չերթար որ խեղճ տղուն համար սնտուկ չինելու ստակ տայ . ուստի ինչ անձոռնի բան մտածէ աղէկ է . հին նուագարանի աման մը 1 ունի եղեր , տղան անոր մէջ դնել կուտայ ու անանկ կը խաւրէ գերեզմաննոցը : Աս բանս հաւատարիմ անձինք գրած ըլլալով , պէտք է որ ագահութեան ախտը աւելի զգուշել ընէ լսողներուն :

1 Քէմսի գոպոն :

Այսպիսի բան :

Ինչպէս ուրիշ բնական գիտութիւնները , ասանկ ալ պարտիզականութեան արհեստը օրէ օր առաջ կ'երթայ : Մարդկային հանճարը բնութեան դաղտնիքները քննելէն վերջը գոհ չըլլալով , կարծես թէ կ'ուզէ նաև զանոնք փոփոխել ու իր ուզածին պէս շինել : — Անկուտ խաղող բուսցրնելուն կերպը հին ատենն ալ գիտեն եղեր մարդիկ , ինչպէս որ կը վկայեն Թեոփրաստ , Պլինիոս և ուրիշ յոյն և լատին մատենագիրներ : Աս բանիս համար որթի ճիւղ մը առ , վարի կողմէն քիչ մը ձգքէ , ու ծուծը զգուշութեամբ գուրս հանէ , նորէն իրարու հետ միացու ձգքուած կտորները , թաց թղթով մը պըլլէ ու անկէ , խաղողը անկուտ կ'ըլլայ կ'ըսեն : Իսկ անկուտ կեռաս բուսցրնելը թէպէտ ասկէ հարիւր տարի առաջ ալ գիտցող կայ եղեր , բայց աւելի դիւրին ու ապահով կերպը մօտ ատեններս մէկը փորձեր է կ'ըսեն , ու շատ աղէկ յաջողեր է : Իրեն բանեցուցած կերպը աս է . հոր ծլած կեռասներին գլխէն ինչուան արմատին մօտ երկու կտոր կը ձգքէ . ետքը դանակի ձևով կտրած փայտով մը բոլոր ծուծը վարպետութեամբ գուրս կը հանէ , ասանկ որ ծառին կեղևները չաւանակին չըկրկնուին , ու մէջի կազմուածքը չաւանակի : Միայն ծառը ձգքէլ սկսած ատենից կրնաս երկաթ գործածել կ'ըսէ : Անկէ ետքը ան ձգքած փայտերը նորէն մէկմէկու հետ կը միացնեն , ու բոլոր չուանով մը կը կապէ , կը նայի որ ձեղքերն ալ որչափ կարելի է ամուր գոցուին , ու անոնց վրայէն պինտ կաւով կը ծեփէ : Քիչ ատենէն ծառին հոլովը 1 ան ձգքուած կտորները կը միանան , ու երկու տարիէն գեղեցիկ կեռասներ կուտայ ծառը՝ հասարակ կեռասի նման . բայց ասոնց մէջ կուտի տեղ հազիւ թէ բարակ մաշկ մը միայն կ'ըլլայ :

Գոհաւոր շինարարութիւն :

ՔՍԱՆ տարիէն 'ի վեր զանազան փորձեր եղած էին որ վիմագրած պատկերները գունաւոր ալ կարենան տպուիլ , չէր յաջողած : Հիմա ֆարիզու թագաւորական տպարանին մէջ պարոն Տըռէմիլ գաղղիացին ասոր ալ հնարքը գտեր է , ու ինչուան 24 օրինակ ետեւ ետեւ տպեր է որոշ գուներով ու ճիշդ բարակութեամբ , ու Գաղղիոյ ճեմարանին ալ ցըցուցեր է :

1 Էօլ :